

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Adarco Invest Sp. z o.o. που εδρεύει στο Petrosani (Ρουμανία), υποκατάστημα Πολωνίας στο Tarnowskie Góry

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 54 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 1 της ενδέκατης οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους⁽¹⁾, σε εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας δεν γίνεται δεκτή σε κράτος μέλος η διαγραφή από το μητρώο εμπορικών εταιρειών του υποκαταστήματος εταιρείας που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον το εν λόγω υποκατάστημα δεν λύθηκε κατά τη διαδικασία που προβλέπεται για τη λύση ημεδαπής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, ενώ για τη διαγραφή του υποκαταστήματος ημεδαπής εταιρείας από το μητρώο δεν απαιτείται η τήρηση της εν λόγω διαδικασίας; Εν προκειμένω, στην περίπτωση ημεδαπών εταιρειών καταχωρίζονται τα υποκαταστήματα μόνο στο μητρώο της ημεδαπής εταιρείας και η εν λόγω εταιρεία οφείλει να υποβάλλει ενοποιημένες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις για τη μητρική εταιρεία και το σύνολο των υποκαταστημάτων της, ενώ αντιθέτως τα υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιρειών καταχωρίζονται στο μητρώο εμπορικών εταιρειών και υποβάλλουν στο μητρώο μόνο τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του υποκαταστήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία), στις 3 Δεκεμβρίου 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-633/13)

(2014/C 71/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Καθού: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7)⁽¹⁾ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων ελέγχου τιμών,

οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να επιβάλλουν σε φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύου με σημαντική ισχύ στην αγορά την υποχρέωση να μην χρησιμοποιούν υπερβολική τιμολόγηση για τη δρομολόγηση κλήσεων στα τηλεφωνικά τους δίκτυα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 34 de Barcelona (Ισπανία) στις 5 Δεκεμβρίου 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito κατά Evaristo Méndez Sena κ.λπ.

(Υπόθεση C-645/13)

(2014/C 71/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 34 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Καθών η αίτηση: Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Sena, Victoriana Pérez Bicénteiz

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν παρέχονται κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα για την παύση της χρήσεως καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών και ότι δεν διασφαλίζεται το δικαίωμα προσφυγής του καταναλωτή στα αρμόδια δικαστήρια προκειμένου τα δικαστήρια αυτά να αποφανθούν επί του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικών ρητρών, που έχουν συνταχθεί με σκοπό τη γενικευμένη χρήση τους, και να εφαρμόσουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα προς παύση της χρήσεως των εν λόγω ρητρών, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους δεν προβλέπει δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου σε περίπτωση απορρίψεως αιτήσεως περί μη εφαρμογής συμβατικής ρήτρας λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της, στο πλαίσιο διαδικασίας ενυπόθηκης εκτελέσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύνανται ο εθνικός δικαστής, προς εξασφάλιση κατάλληλης και αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτή έναντι καταχρηστικών ρητρών, να παράσχει αυτεπαγγέλτως στον καταναλωτή το δικαίωμα επανεξετάσεως από ανώτερο δικαστήριο της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί μη εφαρμογής συμβατικής ρήτρας λόγω του προβαλλόμενου καταχρηστικού χαρακτήρα της;